

4. Скоробогатов А. Праворозуміння: поняття і типологія/ А. Скоробогатов/ Філософія права і загальна теорія права № 1–2/2015.

Науковий керівник Фастовець Наталія, кандидатка наук з державног управління, доцентка, доцентка кафедри приватного та публічного права Інституту права та сучасних технологій Київського національного університету технологій та дизайну.

РЕОРГАНІЗАЦІЯ СИСТЕМИ МІСЦЕВИХ СУДІВ УКРАЇНИ

Татаренко Анастасія,

студентка групи МЗП-22

Інституту права та сучасних технологій

Київського національного університету технологій та дизайну

Незалежне та неупереджене правосуддя є запорукою сталого розвитку суспільства і держави, гарантією додержання прав і свобод людини та громадянина, прав та законних інтересів юридичних осіб, інтересів держави, зростання добробуту та якості життя, створення привабливого інвестиційного клімату, своєчасного, ефективного і справедливого вирішення правових спорів на засадах верховенства права [1].

Основою системи судоустрою в Україні є вертикаль, яка складається із Верховного Суду, системи апеляційних судів та місцевих судів згідно Закону України «Про судоустрій і статус суддів України» від 2 червня 2016 р. № 1402-VIII систему національних місцевих судів становлять: місцеві загальні суди, якими є окружні суди, що утворюються в одному або декілька районах чи районах у містах, або у місті, або у районі (районах) і місті (містах); місцеві господарські суди, якими є окружні господарські суди; місцеві адміністративні суди, якими є окружні адміністративні суди, а також інші суди, визначені процесуальним законом (стаття 21) [2].

В результаті прийняття Верховною Радою України постанови від 17 липня 2020 року № 807-ІХ «Про утворення та ліквідацію районів» відбулися зміни у структурі адміністративно - територіальному устрою України. Певні райони були ліквідовані і утворені нові. Так, більшість населених пунктів увійшли до інших районів, ніж це було до адміністративно-територіальної реформи. З метою приведення у відповідність територіального розмежування судів, оптимізації існуючої мережі місцевих судів, вирішення кадрових, матеріальних, процесуальних та інших питань, необхідних для організації та здійснення належного і безперервного правосуддя, а також задля зменшення видатків із державного бюджету 16 листопада 2021 р. Верховна Рада України прийняла Закон України № 1874-ІХ «Про внесення змін до Закону України «Про судоустрій і статус суддів» щодо територіальної юрисдикції місцевих судів на території України до прийняття закону щодо зміни системи місцевих судів на території України у зв'язку із утворенням (ліквідацією) районів» [2], яким було визначено наступне: «Місцеві суди продовжують здійснювати свої повноваження у межах територіальної юрисдикції, визначеної до набрання чинності Постанови Верховної Ради України «Про утворення та ліквідацію районів» від 17 липня 2020 року № 807-ІХ, але не пізніше 1 січня 2023 р.». Метою прийняття цієї Постанови № 807-ІХ було укрупнення районів в Україні, замість 490 утворено 136, що зумовлює необхідність оновлення територіальної мережі місцевих судів. Статтею 125 Конституції України та статтею 19 Закону України «Про судоустрій та статус суддів» суд утворюється, реорганізовується і ліквідується законом, проект якого вносить до Верховної Ради України Президент України після консультацій з Вищою радою правосуддя [3, 2]. Підставами для утворення чи ліквідації суду є зміна визначеної цим законом системи судоустрою, необхідність забезпе-

чення доступності правосуддя, оптимізації видатків державного бюджету або зміна адміністративно-територіального устрою. Водночас ч. 1 ст. 17 Закону передбачає, що судоустрій будуватиметься за принципами територіальності, спеціалізації та інституційності [3, 2].

Здійснивши аналіз аналітичної літератури про стан роботи місцевих та апеляційних судів варто зазначити, що в умовах повномасштабної військової агресії вони відчують «кадровий голод», брак фінансування [4,5,6]. За таких умов, розгляд справ відбувається із затримкою, що і до цього був чималий. У зв'язку із тим, що якість роботи судів першої інстанції відображає рівень спроможності судової влади і спроможність судової системи забезпечити верховенство права та доступ до правосуддя в країні.

Таким чином, саме якість роботи місцевих судів створює уяву населення щодо стану судової системи взагалі, як рівень захисту прав громадян впродовж всієї вертикалі. Все вищезазначене свідчить про те, що вирішення питань закінчення реформування системи судів першої та другої інстанції є нагальним питанням.

Використана література

1. Стратегія розвитку системи правосуддя та конституційного судочинства на 2021 - 2023 роки. URL: https://ips.ligazakon.net/document/U231_21?an=12&hide=true.
2. Про судоустрій і статус суддів України: Закон України від 2 червня 2016 р. № 1402-VIII. URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1402-19#Text>.
3. Конституція України: Закон України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80>.
4. Суть реформи органів місцевого самоврядування (децентралізації) URL: https://icps.com.ua/assets/uploads/images/files/verstka_decentralizaciya.pdf
5. Сім міфів про судову реформу в Україні - Фондація DEJURE. URL: https://dejure.foundation/sim_mifiv_sudovou_reformy.
6. Судова реформа в Україні: що відбувається? URL: https://svidomi.in.ua/page/03_07_2022_064147.

Науковий керівник Фастовець Наталія, кандидатка наук з державног управління, доцентка, доцентка кафедри приватного та публічного права Інституту права та сучасних технологій Київського національного університету технологій та дизайну.

КОНФЛІКТ ІНТЕРЕСІВ В АДВОКАТСЬКІЙ ДІЯЛЬНОСТІ

Савчук Вадим,

студент групи БП-20

Інституту права та сучасних технологій

Київського національного університету технологій та дизайну

Законом України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність» встановлено загальні принципи здійснення діяльності адвокатом, а саме: «адвокатська діяльність має здійснюється на принципах верховенства права, законності, незалежності, конфіденційності та уникнення конфлікту інтересів» [1].

Існує декілька визначень поняття конфлікт інтересів. Під конфліктом (від лат. conflictus – зіткнення) слід розуміти зіткнення протилежних інтересів, думок, поглядів; серйозні розбіжності; гостра суперечка [2].

Закон України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність», під конфліктом інтересів розуміє суперечність між особистими інтересами адвоката та його професійними правами і обов'язками, наявність якої може вплинути на об'єктивність або неупередженість під час виконання адвокатом його професійних обов'язків, а також на вчинення чи невчинення ним дій